

CULTURE

Αργυρώ Μαργαρίτη: «Μου αρέσει να παίζω με τα συναισθήματα του αναγνώστη»

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΑΙΟΥΔΑΚΗΣ

28/08/2017

Η Αργυρώ Μαργαρίτη μας παρουσιάζει το νέο της βιβλίο με τίτλο *«Γέρση, είσαι το κόκκινο στο αίμα μου»* από τις εκδόσεις Ψυχογιός, το οποίο μας ταξιδεύει στην Μικρά Ασία, στις αρχές του 20ού αιώνα. Πρόκειται για ένα ερωτικό μυθιστόρημα με ιστορικό υπόβαθρο και δυνατά συναισθήματα που συνθέτουν ένα ανθρωποκεντρικό πορτρέτο, αλλά κι ένα πορτρέτο με τα ήθη και τα έθιμα του Ελληνισμού της Ιωνίας.

Πώς γεννήθηκε η ιδέα για το νέο σας βιβλίο;

Οι ρίζες μου είναι μικρασιάτικες: από τη Σύλλη Ικονίου η καταγωγή της μαμάς μου και από τη Σμύρνη ο μπαμπάς μου. Η αιτία επομένως προϋπήρχε. Η αφορμή δόθηκε πριν πολλά χρόνια, όταν έμαθα την παράξενη ιστορία μιας γυναίκας που παντρεύτηκε έναν άντρα επειδή είχε το ίδιο όνομα με τη γυναίκα που αυτός αγαπούσε. Αλλά, ξεκινώντας να γράφω, έπεσα πάνω στη Γέρση και όλα άλλαξαν.

Ποια στοιχεία κατά τη γνώμη σας το καθιστούν ξεχωριστό;

Θέλω να πιστεύω πως η «Γέρση» δεν είναι ένα ακόμη βιβλίο για τη Σμύρνη. Υπάρχουν επτά εγκιβωτισμένες ιστορίες που η κάθε μια θα μπορούσε να είναι ένα ξεχωριστό μυθιστόρημα. Μέσα τους είναι με διαφορετικό τρόπο γραμμένη η καθημερινότητα, οι έρωτες, οι ίντριγκες, τα έθιμα, τα φαγητά, οι διασκεδάσεις και οι

προδοσίες. Δεν με ενδιέφερε να γράψω για την Καταστροφή αλλά για τις όμορφες μέρες μιας πόλης που την έκαψαν γιατί δεν άντεχαν την ομορφιά της.

Στο συγκεκριμένο μυθιστόρημα επιλέξατε να προσθέσετε και κάποια ιστορικά στοιχεία. Τι σας οδήγησε σε αυτή την απόφαση;

Στην πορεία της γραφής αντιμετώπισα μια σειρά προβλημάτων. Είχα στα χέρια μου μια συγκλονιστική ερωτική ιστορία, όμως δεν μπορούσα να βλέπω του ήρωες να χαριεντίζονται, να ερωτεύονται, να μπλέκονται στα προσωπικά τους πάθη όταν γύρω τους μαινόταν η βία, οι βιασμοί και η φωτιά. Έπρεπε να δω τις αντιδράσεις τους, να τους δω μπλεγμένους μέσα στα γεγονότα. Η Ιστορία επηρεάζει τις ζωές, δεν έχουμε δικαίωμα να την προσπερνάμε.

Το ερωτικό στοιχείο παίζει σημαντικό ρόλο στα βιβλία σας. Παραμένει ουσιαστικός ο έρωτας ή τον έχουμε υποβαθμίσει;

Ο έρωτας είναι το αίμα στις φλέβες μας. Αν δεν μας συγκλονίζει, αν δεν μας τινάζει στον αέρα, τότε τον συγχέουμε με κάποιο άλλο ήπιο συναίσθημα.

Ποιο είναι το πιο δυνατό συναίσθημα που βγάζει το βιβλίο σας;

Δεν είναι μονάχα ένα, τουλάχιστον αυτό θέλω να πιστεύω. Μου αρέσει να παίζω με τα συναισθήματα του αναγνώστη. Μέσα από τις σελίδες της Γέρσης, η αγωνία διαδέχεται την έκπληξη, μετά έρχεται ο φόβος, η αηδία, η απέχθεια για τους προδότες, η ανάγκη να ξεπεράσουμε τις λέξεις για να δώσουμε λίγο νερό στους φαντάρους που διψάνε, να συμπαρασταθούμε στον Σελίμ όταν βρυχάται απεγνωσμένα για τον έρωτα που χάνει, να μαστιγώσουμε τον Γιώργη που μπεκροπίνει από αυτολύπηση στα καπηλεία.

Τι σημαίνει «γράφω» για σας;

Σε ένα προηγούμενο βιβλίο μου, το «Μαύρο Κανταίφι» η ηρωίδα λέει: Δεν θα ουρλιάξω, θα γράψω, ένα και το αυτό» Η γραφή είναι εσμός ή τοκετός.

Πιστεύετε ότι κάποιος γεννιέται ή γίνεται συγγραφέας;

Δεν ξέρω να σας απαντήσω. Τα τελευταία χρόνια είχα πάντα στα σχολεία που εργαζόμουν ομάδες μαθητών αλλά και ενηλίκων που τους δίδασκα δημιουργική γραφή. Υπήρξαν άτομα μεγάλης ηλικίας τα κείμενά τους με έκαναν να ζηλέψω αφάνταστα. Εγώ απλώς τους «τσιμπούσα» τη φαντασία.

Ποια είναι η μεγαλύτερη δύναμή σας και ποια η μεγαλύτερη σας αδυναμία;

Σε προσωπικό επίπεδο, είμαι αγωνίστρια και μαχητική. Δύσκολα παραδίδω τα όπλα. Όμως έχω χάσει πολλά γιατί δεν μπορώ να αποχωριστώ τρία ελαττώματα: Δεν συγχωρώ γι' αυτό και γκρεμίζω τις γέφυρες πίσω μου, θυμώνω εύκολα και διώχνω φίλους ή ευκαιρίες, είμαι παρορμητική και χάνω τον έλεγχο. Επίσης λέω πολλά ψέματα. Και στον εαυτό μου και στους άλλους!

Για ποιο πράγμα θα αγωνιζόσασταν σήμερα;

Για να ξαναβρώ την ελπίδα για την πατρίδα μου

Αν γυρίζατε πίσω το χρόνο, ποια συμβουλή θα σας έδινε ο νεότερος εαυτός σας;

Μάλλον εγώ θα είχα να δώσω μια συμβουλή στην Αργυρώ των 20 χρόνων: «Πιες τη ζωή με τον κουβά κι ας βραχείς, κι ας χυθεί το μισό νερό στο χώμα. Με τον κουβά, όχι με το καλάμακι...»

